

406 De Regia Potest. V. p. 1
173 patron. dec. 156. à n. 58. cum seqq. & pluribus aliis Docto-
ribus diximus infra c. seqq. Et est ratio, quia præsen-
tatus debet prius examinari ab ordinario, antequam
instituatur, ad finem videndi, si est idoneus, secundum
Panor. in c. pastor. nu. 7. de jur. patron. Anch. in c. jus
capti. n. 2. de prebend. in 6. Rebuff. q. 10. n. 15. Riccius
ubi proxime num. 6. quando autem præsentatio facta de
absente sustineatur, vide latissimè per Nicol. Garc. de
benef. 4. p. c. 1. à n. 15. cum seqq.

tæ decisiones. Idem etiam affirmat Lambert. de jur. pa-
tron. lib. 2. p. 2. q. 6. art. 11. & 12. Secus autem in cæ-
ris beneficis merè collativis, & in collatione eorum, in 182
quibus nulla requiritur citatio, aut vocatio, etiam per
edictum gloss. in d. si. de elect. in 6. verb. observari. Phil.
Franc. in c. constitutis 2. nu. 12. de appell. Prob. ad Mo-
nach. in c. licet Episcop. de preben. in 6. nu. 2. Sarner. in
reg. de infirm. qu. 18. Rot. dec. 309. num. 2. p. 2. divers.
Flores de Men. pract. quæst. 3. à num. 54. vide quæ nos
sursum numero 49. seqq. ubi limitavimus hanc doctri-

174 Qui n.6. ex hoc infert quòd aliter facta præsentatio, quam modo prædicto , ultra quod erit nulla , patrono etiam currit tempus , Innoc. in c.in Lateran. in ult. not. de proben. Monal. conf. 149. n.3. & seqq. vol. fi. Rub. Alex. conf. 93. & hæc opinio scilicet ; quod præsentatio fieri debeat personaliter , corroboratur ex decreto Trident. sess. 24. c. 18. de reform. & 25. c. 9. quonam modo suffineatur praxis hodierna , quod admittitur absens præsentatus à patrono , & quando, vide, quod latius explicat Nicol. Garcia ubi proxime.

175 Et ob hanc doctrinam præsentatio facta de clero
absente erit nulla, ut tenet Ricc. ubi suprà, & iterum
in dec. 158. per totam, vide tamen Nicol. Garciam locis
proxime citatis.

176 Unum tandem te adverto , quod non omnia contenta in d. c.18. sess.24.de reform. disponente circa provisionem Parochialium , dantéque formam servandam cum decreto irritante formam inducere , ita ut si non
177 adhibeant nullent provisionem , ut videre est in deputatione vicarii , seu œconomi ad vacantem Parochialem , secundūm latè tradita per Garciam de benef. p.9. c.2. n.19. & 20. & quod de edito cum majori termino apposito (de quo nos suprà & per eundem ibi num.46.) item quòd eligatur magis dignus , licet ipse omittatur , non peccat in forma , & sic nullam non reddi provisionem , cùm sit ei per remedium appellationis à motu proprio Pii V. in conferendis provisum , probat latè ipse Garcia ibi n.235. cum seqq.

probat latè ipse Garcia ibi n.235. cum seqq.
178 Nunc de nullitatibus, quæ accidunt in provisione
simpliciorum beneficiorum, tractemus, ex quibus facile
colligetur, quando appellationi sit omnino deferendū;
& in primis dico; quod in beneficiis quæ sunt
non liberæ collationis, sed juris patronatus, sive sim-
179 plicia sint, sive curata: edicta præcisè & necessariò
debet præcedere institutionem faciendam, alias ipsa
nulla redditur ipso jure juxta textum in c. si. de electio. lib. 6.
qui procedit etiam in institutione, ut post Doctores ibi
tenent Lap. alleg. 8. n. 4. & ejus addit. Mandos. liter. V.
Rochus de Curt. de jur. patro. verb. honorificum, q. 2.
n. 4. & q. 3. 8. n. 6. 9. Lambert. communem dicens 2. p. 2. l.
q. 6. art. 2. 4. 12. & 16. Hier. Gabriel. conf. 199. n. 2. lib. 1.
Flores de Meu. q. 3. n. 55. Aymon. conf. 63. n. 2. Perez de
Lar. de ann. & Capell. lib. 2. nu. 10. n. 32. & 39. & 40
Crescent. dec. fin. de jur. patr. Caputaq. dec. 37. p. 2. Cort.
dec. 387. in miscellaneis manuscrit. Puteus dec. 484. Ricci
in prax. Eccles. jur. pat. decis. 160. per tot. vide quæ no-
suprà num. 49.

lupra num. 49.
180 Nam aliàs provisionem nullam esse ipso jure , plu
declarasse Rotam , testatur ipse , & debet in edicto ter
minus competens assignari , & peremptorius , ut in c
c. fin. ubi Doctores & Lamberti. ubi proximè art. 2
Perez de Lara num. 44. & quodd superius diximus ,
ita non esse de forma provisionis Parochialium ex d
creto Trident. *Jeff. 24. de reform. c. 18.* procedit in b
eneficiis liberæ collationis , at hæc conclusio procedit
beneficiis quæ sunt juris patron. juxta ea quæ nos sup
d. num. 49.

d. num. 49.
181 Et in tantum , quod quando sunt alii patroni certi non sufficit citatio generalis per edictum , sed debet nominativus , & specialiter citari ; alias institutio est nulla ipso jure , ut per idem c. fin. & doctores ibi dixerunt Perez de Lat. ubi supra n. 42. & 43. quem sequitur Ni Garcia de benef. 2. tom. 9. p. c. 4. n. 8. ubi refert aliquas Re-

ex quibus redditur nulla horum Canonicatum elec-
tio , latè optimèque examinat , ad quem occurre ,
quoties te necessitas compulerit . Sufficiet tamen dice-
re , ut in omnibus his casibus , quibus nullitas electio-
nis appareat , vim fieri , & reponi , non deferendo in-
terjectæ appellationi à Capitulo eligente ; declarandum
in supremis tribunalibus , aditis per viam violentiæ , &
194 de forma tradita à jure , cæteris electionibus , cuius
omissio nullam eam reddit ; confuge ad integros titulos
in decretalibus , & in 6. de electione , & peculiares etiam
tractatus , quod mei non est .

195 Alia etiam multa, quæ ad provisionem beneficiorum tam curatorum, quam simplicium, quatenus nostrum attingunt institutum, apposuimus *suprà 2.p.c. 13.* à princ. & etiam in discursu operis; hinc autem ea tantum scribuntur & adnotantur, quæ ob solemnitatis defectum, & formæ omissionem, nullas reddunt provisiones, easque faciunt appellabiles.

196 Et non solum omissione formae oppositae in provisione
beneficiorum simplicium & curam animarum haben-
tium (de quibus hactenus) ipsam reddunt nullam, irri-
tam, & inanem, & per consequens appellabilem, etiam si
sui natura attenta appellationem non admittat, sed
alio ex capite etiam potest argui nulla, nam cum du-
plici modo in beneficiorum provisione procedatur,
alia extrajudicialiter, alio judicialiter; diximus latè
suprà p. 2. c. 13. per totum & ibidem latè etiam si in Pa-

supra p. 2. c. 13. per totum & ibidem late etiam in parochialibus procedi contigerit judicio formato, à sententia appellationi non esse deferendum in simplicibus secus sit, quapropter quando judicialiter procedatur etiam in curatis, si aliqua nullitas attingens processum, & formam judicii, notoriè scilicet per inspectionem actorum appareat quæ sententiam, seu actum nullum reddat quantumvis hoc usque dicta forma servaretur, 197 appellationi omnino esse utique deferendum sive (ut diximus) in simplicibus, sive in curatis, cum omnis dispositio de mando, de actu loquens, necessariò de actu valido intelligenda est, juxta ea quæ latius adduximus superiori à principio hujus capituli.

198 Et in similibus terminis facit quod de Bulla Pii V. dicitur , disponens , quod sententia transacta in rem judicatam mittatur executioni , nisi sit nulla ex defectu citationis , jurisdictionis , aut mandati , quia nihilominus si contineat ex alio capite nullitatem puta , defectum terminorum substantialium , intelligitur etiam derogata execucio . quamvis limitate de illis tribus fuit chionali , n. 70. Decius conf. 28. n. 20. Joan. Gutier. pract. q. civi. lib. 4. q. 11. n. 36. tom. 3. ergo licet Concilium Trid. noviter inducat privilegium executionis sententiae in curatis , ita debet interpretari , ut serventur necessariae solemnitates , & validae in eadem sententia à jure requisitae , ne duæ specialitates concurrant , juxta Cod. de dot. promiss.

denegata executio , quamvis limitate de illis tribus fuit locata duntaxat , ut per Cassiad. dec.8. de rescript. Rot. dec.2.num.11. & seqq. eodem tit.in novis, Peregr.dec.24. lib.1. Maresc. variar.resolut.l.1.c.87.n.31. Et 32.nam li- 199 cèt ex omissione terminorum , & aliorum substantia- lium non oriatur nullitas expresse comprehensa in d. Bull. Pontific. tamen ad impedientiam executionem 200 sufficit , quòd aliquid amittatur de substantia judicii. Aëgid. dec.27. & Cassiad. dec.2.de jud. Maresc. ubi pro- ximè num.32. ubi dicit etiam , quòd Bullæ non tollunt nullitatem actuum provenientium ex forma (alias de jure requisita) non servata , juxta c. cum dilecta , de res- script. Felin. in c. quoniam , contra colum.5. vers. si tamen constitutum , & ita declarando bullam prædictam te- nuisse Rot. in una Roman. Salvia interdic.6. Novemb. 1598. coram Orato testatur Maresc. ubi proximè d.c.87. sub num. 22.

sub num. 32.
201 Nam et si aliquod statutum disponat , aliquam sententiam esse executioni mandandam , non obstante appellatione , vel quolibet alio statuto , quia si opponatur nullitas resultans ex inobservantia formæ alterius statuti , talis nullitas , cum non censeatur exclusa , impedit executionem ipsius sententiae , Joan. Andr. Paul. Castr. & alii tenent citati & sequuti à Ripa in l. 4. §. condemnatum , ff. de re judic. n. 13. Lancel. Rober. de attent. 2. c. 17. n. 50. & ideo dicit eleganter Philip. Franc. in c. dilectio num. 131. vers. quarto limit. etiam de appell.

Hieron. Gonz. in regul. de men. gl. 9. in anno n. 134. & seq.
& per Puteum dec. 548. n. 1. & 2. & l. 1. Maresc. post alios
var. resol. lib. 1. c. 31. a. n. 5. & 6. & nos in optimo casu 4.
p. c. 1. n. 47. & iterum ead. p. c. 5. a. n. 8.

208 Et loquendo in receptoribus ad probationes recipiendas, quæ cum fieri non possint nisi citato adversario: tamen quando esset mutatus judex, seu commissarius, aut subdelegatus, ut ab eo requiratur nova citatio, nec sufficiat prima pro toto termino probatorio, Felin. in d. c. quia V. sub n. 4. in si. de jud. Paul. Castren. in l. edictum, 55. n. 2. de iudicis, multi citati ab Ant. Gabr. ubi proximè.

209 Et in mutatione litigantis, ut si moriatur, nova sit expedienda citatio (quam certa en segimiento dicimus) cum relatione status causæ, alias processus, & sententia erit nulla, tanquam absque citatione lata, probat text. in l. in oratione, ff. de feris, latè Peregrin. in tractatu de fideicommissariis, art. 53. num. 30. Mart. in tractatu de juris. 4. p. centuria 1. c. 53. n. 11. Valasc. in consult. 1. tom. consult. 38. per totam, quam doctrinam nota, quoniam paucia, ut quæ incognita, utinam.

210 Sed ego vidi in hoc tribunali annullatam sententiam per idem latam, contra successorem eo non citato de novo, licet fuerit defunctus, cum quo lis accepta erat, citatus, & sic nova citatio expediti jussum fuit (quam certa en segimiento practici dicunt) informante charissimo, doctrinamque, & studio magnique ingenii Domingo Garcia Lopez Salgado de Sorelo fratre meo, hanc doctrinam adducente.

211 Item insanabilis defectus & nullitas illa reputatur quæ ex defectu jurisdictionis provenit, tam delegate, quam ordinaria, de cuius natura, & qualitate plures, variisque doctrinas in genere, & in specie) ut infinitos taceamus) est videndum Vantius de milit. sent. ex defectu jurid. ordinaria & in tit. de nullit. sent. ex defectu jurid.

212 deleg. Redditur etiam nulla ex defectu mandati, seu legitimatis personarum, circa quem articulum varias cumulat questiones ipse Vant. in eodem tractatu tit. de nullit. ex defectu in inhabilitatis, seu mandati comparentium, & unde ac quibus modis regulariter provenit, per 213 plus 176 numeros ac eod. tract. in tit. de nullit. ex defectu processus, ac solemnitas & forma ipsius sententia, ubi multa praefactibilis, & frequenter, utiliaque adducit, per 142. numeros, & ultra eum multæ nullitatis annotationes ad processum, & causam beneficialer videntur sicut per Hier. Gonz. in regul. de men. & alterna. glos. 9. in annot. contra nullit. attent. in causis benef. à num. 48. usque ad fin.

214 Pariter sententia est ipso jure nulla, si fuit lata in tam brevi tempore, & cum tanta festinatione, quod acta verisimiliter non potuerunt videari, Iss. in l. judices num. 2. C. de judiciis. Feder. Senerius in tract. de sentent. a num. 3. Alexand. consl. 123. num. 24. lib. 4. optimè & ratè Vantius de nullis. c. penult. num. 32. & 33. exactè Ant. Gabr. titul. de sentent. concl. 6. num. 5. & 6. Achil. dec. 2. num. 4. de filiis presbyt. Put. dec. 144. lib. 1. Avil. 5 in prætor. c. 5. glos. verbo trabz. num. 8. & 9. qui post Gemin. & Domin. invenit adversus iudices ita præcipitantes determinantes, de quibus præsumitur non adhibuisse causæ cognitionem, & facit illud Apost. Epist. 1. ad Timoth. c. 5. Nemini cito manus imponas, c. 1. 24. d. c. fin. de elec. lib. 6.

215 Egimus haec tenus de appellatione deferenda ab actu, processu, sententia, provisio beneficiorum nulliter notoriè apparentibus, ex defectu formæ, seu ordinis interposita, cum ratio appellandi sit in promptu, etiam in judiciis alias sui natura inappellabilibus: nunc vindendum est versa vice de appellatione interjecta (nulliter tamen) ab eisdem actibus, sui natura alias appellabilibus. Et illud pro conclusione propono, ut appellationi minus solemniter minusque legitimè & ex defectu formæ, vel alias nulliter interjectæ, etiam à sen-

tentia, seu actu appellationem permitte, quoad utrumque effectum; judex non deferens, vim non faciet; sed licet ad sententia execuionem poterit deveneri; ita notat Philip. Franc. in c. n. debitus honor. n. 47. de appell. Guid. Papa dec. 213. statuta n. 6. idem dec. 436. in tit. de appell. n. 21. & idem in conf. 124. circa materiam n. 3. vers. ad secundum & in tr. de appell. q. 12. n. 18. Joan. Monach. in c. cipientes, §. viginis de electione in 6. Vital. in tr. de clausul. in clau. nihil nova. app. pend. n. 4. Vantius de nullit. sent. quando & intra quæ tempor. an. 48. & in tit. de nullit. ex defectu jur. ord. n. 142. Baldus consl. 367. ad evidentiam in prin. l. Steph. Afr. in dec. ad Capel. Tholof. fin. circa med. Socin. conf. 45. vespa, sub n. 13. vers. 8. d. abit. lib. 1. Natta conf. 606. approbo n. 3. lib. 3. Parif. conf. 108. de bono jur. n. 26. lib. 1. Rot. dec. 30. alias 190. quod revocationem de app. in novis. Portoles Immol. in conf. 172. posterioris n. 4.

Quod quidem accidere potest, vel quia sit interpo-

sita à non legitima persona, vel non debito, & assignata termio: vel quia non est interposita coram judice,

qui pronuntiavit: vel quia non fuit expressa legitima qualitas sententia, & persona appellantis: vel quia non fuit pura, sed conditionalis, vel non fuerunt legitimè petitii Apostoli: vel quia fuit appellatio generalis,

ad omnes judices: vel interjecta ad inferiorem: vel tandem quando in aliquo fuit omisla forma juris, vel statuti loci, respectu judicis ad quem, quas cum singulas nullitatis causas accuratè, latè, & eleganter examinat & discutit Lancelot. Robert. tract. de attent. 2. p. c. 12. lim. 50. per totam, merito hic omitto; prosequitur amplissimum Sigismund. Scaccia tract. de appell. in locis citatis infra n. 228.

Et non illud, etenim non solum his modis dicitur 218

nulla ut ei deferendum non sit, verum quando tacitè, vel expresse pars appellationi propositæ, aut proponen-

da renuntiavit, tacitè si intra terminum à jure non provocaverit gravatas, qui regulariter currit à die 219

sententia; & de momento ad momentum, ut per Nicolaum Milium in verbo appellatio debet, fol. 11. elegans decisio Capell. Tholof. 101. & per Franc. in c. ex ratione à n. 2. cum seqq. de app. & in c. bona memoria n. 19.

ed. tit. de communis testatur Alexand. seu potius consilium Patavium inter consilia Alexand. 87. incipit, nos

Doctores, n. 11. lib. 6. Minfing. singul. obser. centuria 2.

dec. 2. incipit decem dies, Doctores in aut. bode. C. de app.

& in c. biduum 2. q. 6. Parif. in add. ad Bar. in d. aut. bo-

die, hoc latè prosequens, multi relati à Joan. de Anania

in conf. 93. viso processu, col. penult. vers. venio nunc ad in-

vestigandum. Tiraq. de utroque retract. §. 1. gl. 11. num. 20.

Rot. dec. 30. alias 190. quod revocationem de app. in novis, & dec. 2. alias 135. sufficit de concess. prob. in antiqu.

Mill. in verb. attent. post. appos. pet. vers. 16. fol. 30. Specul.

in tit. de app. §. de off. col. ff. vers. idem queritur. Franc. in

c. 1. n. 11. de app. ab initio sunt utiles dies termini, &

quod progressum continui, secundum gl. in c. concertatio

in verb. succurrunt de app. in 6. notat per gl. & DD. omnes

in c. biduum, 2. q. & in l. §. biduum. ff. quando appell.

si. Felin. in c. quod consultationem n. 37. de re jud.

Rot. dec. 2. alias 49. si feratur in princ. de dolo & contum. in novis, & dec. 46. alias 500. si feratur de app. in antiqu.

& quod ultra tempus proposita sit nulla, gl. in l. præf. ff.

de reg. jur. Franc. in præf. de compr. q. 4. n. 89. Minfing.

singul. obser. cent. 3. dec. 15. incipit circa appell.

Quæ doctrina non solum procedit in appellatione, & in appellationis ratificatione, quæ intra dictum terminum fieri debet, Nicol. Mill. in repert. verb. rarificatio

vers. 2. fol. 338. Guid. Papa in conf. 124. circa mate-

riam sub n. 7. vers. ad sextum & post alios in tract. de

appell. quæst. 76. Socin. conf. 45. viso appellatione sub n. 10.

lib. 1. & facit regul. l. bonorum, ff. rem ratam haberet, &

quæ inde cumulat Tiraq. in tract. de utroque retract. §.

si vero glos. 10. n. 85. Corneus conf. 292. viso col. 2. lib. 3.

Lanc.

Pars III.

Cap. IX.

409

Lancel. de att. 2. p. c. 12. lim. 50. nu. 53. & seqq. ubi etiam à n. 50. idem extendit ad additionem.

222 Currunt tamen hi dies à tempore scientia, & no-

titia, Rot. dec. 22. alias 137. appellatus de appell. in novis.

Capic. dec. 139. per totam. Lanfr. decis. 135. quod etiam

223 procedit, ut currit terminus etiam domino à die no-

titiae procuratoris, cum quo judicium actum fuit, ut

ipsi dicunt, quando scilicet Procurator non est solven-

do, ut per Affiliatum dec. 345. fuit dubitatum n. 4. faciunt

tradita à Nic. Mill. in repert. verb. app. debet, fol. 11. Rot.

dec. 16. alias 364. cum jura, de dolo & contum. in novis,

& dec. 46. alias 499. nota si feratur, de appell. in antiqu.

de quo vide latè per Lancel. 2. p. c. 11. à n. 9. cum seqq.

224 vide infra num. 228. remissive, quia ignorans semper

dicitur esse intra terminum ad appellandum, ut declarat

Bald. in cap. venientes num. 2. de jur. jnr. Lancelot. de

attent. 2. p. c. 12. limit. 50. ubi per sequentes, quando

& quomodo facienda condemnato sententia inti-

matio.

225 Unum est scire, quod quando non est facta legitimè

intimatio sententia, licet quoque ad ejus notitiam

non perveniat ejus tenor, semper reperiatur intra ter-

minum, & potest appellare quandocumque intra de-

cem dies à tempore sententia computandos, & licet

gesta intra decem dierum à tempore lata sententia

attentata sint ex supradictis Doctoribus, tamen gesta

per judicem, vel executorum post dictos decem dies, à

tempore lata sententia non revocabuntur remedio

attentatorum, sed beneficio justitia, seu potius injusti-

zia, & sic ut ita gesta, nec sint nulla ipso jure, probant

Rot. dec. 18. incipit licet fictè contumax, de app. in novis,

alias 187. Mill. in repert. in verb. attenta app. tempore

fol. 29. Lanc. de attent. 2. part. 6. 1. 1. num. 13. ubi allegat

Modernum in praxi Romana Curiæ lib. 8. c. 4. ut lite pen-

dente, de attent. sub num. 9. vers. generaliter verò, idem

226 etiam tenet Bertach. in repert. verbo app. quando n. 20.

ad prin. allegans dictam Rota decisionem & sic de

tauta appellationis renuntiatione juxta text. in l. 1. C.

si sepius in integ. refit. post. ibi, appellare enim debuitis,

si vobis sententia displicebat: cum generale verum sit

227 in jure, ut qui terminum sibi ad aliquid præfixum, labi

permittit, censetur renuntiare, & non potest nec agen-

do, nec excipiendo audiri, ut loquens de prefinitione

termini ad dictum de nullitate, tradit Cephal. con-

sil. 201. incipit, existim. n. 4. l. 2. & conf. 201. num. 18. eod.

lib. 2. Lancel. 2. p. c. 20. lim. 19. n. 2. Vestrius in prax. Rom.

cur. 1. 8. c. 3. sub n. 17. Puteus dec. 7. sub rubr. de restitut. in

integr. Corneus conf. 111. licet videamus l. 1. faciunt

Cassiad. dec. 4. in attent. n. 5. de dilatio, & idem Vestri.

in prax. d. 1. 8. c. 4. n. 21. & Moder. in annot. ad Egid. guid.

n. 108. & n. 154. Cortan. dec. 100. qui profitetur hoc

casu termino præfixo transfacto posse ad executionem

deveniri.

228 De omnibus supradictis, & aliis pluribus difficulta-

tibus, an & quando post decem dies licet appellare

per ampliations, & limitationes, latissimè ac etiam